

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
The Result of CIPPA Model Instruction with Questioning Techniques
on Geographic Achievement and Analytical Thinking Abilities of
Secondary Grade 1 students

วาสนา ชะถาวร (Wassana Yataworn)¹ กิตติธัช คงชะวัน (Kittithat Khongchawan)²

วิภาฤดี วิภาวิน (Viparuedee Vipavin)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดโพธาราม อ.นาหม่อม จ.สงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน เครื่องมือในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ 4) แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อรูปแบบการเรียนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ ความพึงพอใจ รูปแบบซิปปา เทคนิคการตั้งคำถาม

1 นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ mash.2528@gmail.com

2 อาจารย์ ดร.กิตติธัช คงชะวัน สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ Sumrankh@hotmail.com

3 อาจารย์ ดร.วิภาฤดี วิภาวิน สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ yoyea9@hotmail.com

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

Abstract

The objectives of research were to: 1) compare the learning achievement of secondary grade 1 students in geographic subject before and after using the CIPPA Model instruction with questioning techniques, 2) to compare the analytical thinking of secondary grade 1 students before and after using the CIPPA Model instruction with questioning techniques, 3) determine satisfaction of secondary grade 1 students using the CIPPA Model instruction with questioning Techniques. The population included 4 classes. The sample included 21 students from secondary grade 1 students in Watpotaram school. The instrument used were: 1) 6 Instructional plans using CIPPA Model with question techniques of geographic 18 hour sessions 2) parallel geographic learning achievement tests, a multiple-choice test with 4 choice, 30 item each pretest and posttest 3) parallel test measuring students analytical thinking ability-a multiple-choice type with 4 choice, 30 items each pretest and posttest 4) 18-items assessment scale for probing secondary grade 1 students using the CIPPA Model Instruction with questioning techniques. The data were analyzed using such statistics as arithmetic mean, standard deviations, a dependent t – test. The results of the study revealed that 1) The post-learning achievement in geographic of the students who were taught using the CIPPA Model with questioning techniques was higher than pre-learning achievement at the .01 significant level 2) The post-analytical thinking of the students who were taught using the CIPPA Model with questioning techniques was higher than pre-analytical thinking at the .01 significant 3) Secondary grade 1 students showed a “high” level of satisfaction using the CIPPA Model with questioning techniques.

Keywords: Achievement, Analytical thinking, Satisfaction ,CIPPA Model, Questioning techniques

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

ในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ผู้ที่ประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีความสามารถในการปรับใช้ข้อมูลข่าวสารให้อยู่ในรูปขององค์ความรู้ และนำมาใช้ประกอบการดำเนินชีวิตต่างๆ ได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งผู้ที่สามารถเป็นเช่นนั้นได้จะต้องมีคุณสมบัติประการหนึ่งในชีวิตนั้นคือ “คิดเป็น” ซึ่งในขณะนี้พบว่าเยาวชนไทยนั้นมีแต่ความรู้ รู้มากแต่ ไม่รู้จักคิด การเจริญก้าวหน้าทางวิชาการด้านต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป (สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์, 2549, น.1) การคิดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชีวิตเป็นองค์ประกอบร่วมของทุกองค์ประกอบที่เป็นทักษะชีวิต เพราะเป็นลักษณะความสามารถของบุคคลในการเรียนรู้ รับรู้ และเข้าใจสิ่งต่างๆ ตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน ถึงองค์ความรู้ (วิวัฒน์ ขัตติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม, 2549, น.1-3) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการคิด โดย “ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น.55)

การจัดการเรียนรู้สาระภูมิศาสตร์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินภายนอกของโรงเรียนวัดโพธาราม รอบที่สาม ปี พ.ศ. 2554 ที่พบว่าตัวบ่งชี้ที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ นอกจากนี้ผลการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนวัดโพธาราม ปี พ.ศ. 2554 ตัวบ่งชี้ที่ 3 ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์คิดไตร่ตรอง และวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ (โรงเรียนวัดโพธาราม, 2554, น.25) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งผู้เรียน จะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น รู้สึกตื่นตัว มีความจดจ่อกับสิ่งที่ทำและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยแนวคิดหลัก 5 แนวคิดที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบชิปปาได้แก่ แนวคิดการสร้างสร้งองค์ความรู้ (Constructivism) แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ (Transfer of Learning) ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาเป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา ผู้เรียนได้สร้งสร้างความรู้และสร้างชิ้นงานของตนก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน คือ การทบทวนความรู้เดิม การแสวงหาความรู้ใหม่ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม การสรุปและจัดระเบียบความรู้ การปฏิบัติหรือแสดงผลงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้ (ทิสนา แคมมณี, 2555, น.182) ในขณะเดียวกันเทคนิคการตั้งคำถาม (Question Techniques) ของบลูม (Bloom) เป็นคำถามที่ประกอบไปด้วยความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

และการประเมินค่า ได้นำมาเป็นเทคนิคที่ใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบต่างๆ โดยใช้คำพูดในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ค้นหาคำตอบโดยการค้นคว้า สืบค้นแสวงหาคำตอบการแก้ปัญหาต่างๆ และเกิดทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งมีประโยชน์ในแง่ของการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ มีพัฒนาการทางความคิดมีการใช้เหตุผลเพื่อหาข้อสรุป รู้จักคิดหาเหตุผล หาข้อมูลมาสนับสนุนทำให้การจัดการเรียนการสอนสนุกสนาน ครูและนักเรียนเกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และสามารถวัดผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เทคนิคการตั้งคำถามนี้เป็นวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ได้ (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2547, น.82)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้ง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 จำนวน 21 โรงเรียน จำนวน 300 คน เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้คือเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดโพธาราม กลุ่มสาระสังคมฯ สาระภูมิศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เครื่องมือทางภูมิศาสตร์และการเทียบเวลา หน่วยที่ 2 ภูมิศาสตร์ประเทศไทย จำนวน 6 แผนฯ ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดโพธาราม จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 21 คนได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม ระยะเวลาในการวิจัยคือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปพร้อมกับเทคนิคการตั้งคำถาม แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปพร้อมกับเทคนิคการตั้งคำถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ ชิปพร้อมกับเทคนิคการตั้งคำถาม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปพร้อมกับเทคนิคการตั้งคำถาม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปพร้อมกับเทคนิค การตั้งคำถามอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปพร้อมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
			($\bar{X}$)	มาตรฐาน	t
				(S.D.)	
ก่อนเรียน	20	30	13.28	3.95	11.69**
หลังเรียน	20	30	21.33	2.61	

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภูมิศาสตร์ จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปพร้อมกับเทคนิค

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

การตั้งคำถาม มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.95 มีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนเท่ากับ 21.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.61 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีผลต่างคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.05 คิดเป็นร้อยละ 26.83 จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน

การคิดวิเคราะห์	n	คะแนนเต็ม	คะแนน ก่อนเรียน		คะแนน หลังเรียน		t
			($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)	
วิเคราะห์ความสำคัญ	20	10	4.10	1.67	6.90	0.83	7.24**
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	20	10	4.29	1.27	6.33	0.65	6.55**
วิเคราะห์หลักการ	20	10	4.76	1.72	6.10	1.22	4.31**
รวม	30	30	13.15	3.26	19.33	1.85	8.75

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนเท่ากับ 13.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.26 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 19.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.85 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนรายด้านพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงสุดคือ วิเคราะห์ความสำคัญ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 นักเรียน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์รองลงมาคือ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 และนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์น้อยที่สุดคือ การวิเคราะห์หลักการ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ
ซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
1	ด้านสาระการเรียนรู้ นักเรียนชอบเนื้อหาภูมิศาสตร์เพราะมีความเหมาะสม กับผู้เรียน	4.29	0.56	มาก	*1 **6
2	นักเรียนชอบสาระภูมิศาสตร์เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว และเนื้อหาไม่ยากจนเกินไป	4.52	0.51	มากที่สุด	**2
3	ด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนชอบการตั้งคำถามของครูเพราะเป็นการ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากการเรียนรู้และค้นหาคำตอบ	4.19	0.60	มาก	*2 **6
4	นักเรียนชอบการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพราะเป็นการระลึกใน เรื่องในชีวิตจริงของผู้เรียน	4.24	0.70	มาก	**5
5	นักเรียนมีโอกาสในการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่ หลากหลาย และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง	4.24	0.54	มาก	**5
6	นักเรียนชอบการศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล แสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพราะเป็น การเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มากับความรู้เดิม ที่มีอยู่	4.57	0.60	มากที่สุด	**1
7	นักเรียนชอบในการทำงานกลุ่มเพราะกลุ่มทำให้เกิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกลุ่มยังช่วย ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจให้นักเรียน	4.48	0.51	มาก	**3
8	นักเรียนชอบการวิเคราะห์ข้อมูลที่นักเรียนค้นคว้ามา และสามารถทำงานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางไว้	4.24	0.54	มาก	**5
9	นักเรียนชอบการสรุป สังเคราะห์ข้อมูลจากสิ่งที่ได้ เรียนรู้	4.19	0.60	มาก	**6
10	นักเรียนชอบการลงมือปฏิบัติ/แสดงผลงานเพราะเป็น การแสดงความรู้ให้ผู้อื่นรับรู้	4.24	0.62	มาก	**5
11	นักเรียนชอบการจัดการเรียนรู้ของครูเพราะสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.19	0.60	มาก	**6

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ
ซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนเรียนและหลังเรียน (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
12	ด้านสื่อการเรียนรู้	4.24	0.62	มาก	*3
	นักเรียนชอบการใช้สื่อ เทคโนโลยี ในการแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง				**5
13	นักเรียนชอบการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ใบความรู้ ประกอบการจัดการเรียนการสอน	4.10	0.70	มาก	**7
14	นักเรียนชอบที่ครูบอกแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.19	0.68	มาก	**6
15	นักเรียนชอบสื่อการสอนเพราะทำให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อหาภูมิศาสตร์มากขึ้น	4.52	0.51	มากที่สุด	**2
16	ด้านการวัดและประเมินผล				*4
	นักเรียนชอบการวัดผลประเมินที่เปิดโอกาสให้ทุกกลุ่ม ประเมินการทำงานของกลุ่มอื่น	4.29	0.46	มาก	**4
17	นักเรียนชอบการวัดผลที่ครอบคลุมความรู้ในเนื้อหาที่ เรียน	4.10	0.44	มาก	**7
18	นักเรียนชอบการวัดผลประเมินที่มีเกณฑ์ชัดเจน	4.29	0.46	มาก	**4
รวมเฉลี่ย		4.28	0.53	มาก	

* จัดลำดับรายด้าน

** จัดลำดับรายข้อ

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือพึงพอใจมากอันดับที่ 1 คือด้านสาระการเรียนรู้ มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 พึงพอใจมากอันดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 พึงพอใจมากอันดับที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 และด้านการวัดผลประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อจัดลำดับเป็นรายข้อ พบว่ามีทั้งระดับพึงพอใจมากที่สุดและพึงพอใจมาก คือ ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ในลำดับที่ 1 คือข้อที่ 5 นักเรียนชอบการศึกษาค้นคว้า เข้าใจกับข้อมูล แสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพราะเป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มา กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดใน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ลำดับที่ 2 คือ ข้อ 2 การจัดการเรียนรู้ของครูทำให้นักเรียนชอบสาระภูมิศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และ ข้อ 15 นักเรียนชอบสื่อการสอนเพราะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาภูมิศาสตร์มากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากในลำดับที่ 3 (อยู่ในระดับพึงพอใจมาก) คือข้อที่ 7 นักเรียนชอบในการทำงานกลุ่มเพราะกลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน และกลุ่มยังช่วยตรวจสอบความรู้ความเข้าใจทำให้นักเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากก่อนที่นักเรียนจะเรียนในสาระภูมิศาสตร์นักเรียนยังไม่มีความรู้ในเรื่องที่เรียน นอกจากนี้อาจมีความรู้บางส่วนจาก การเรียนภูมิศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาบ้าง หรือได้รับฟังข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สารคดีเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ หรือข่าวภัยธรรมชาติ ซึ่งทำให้ได้คะแนนในระดับหนึ่ง หลังจากเรียนรู้ภูมิศาสตร์ ด้วยรูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ปรากฏว่าคะแนนสอบของนักเรียนสูงขึ้นกว่าครั้งแรก แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปา 7 ขั้นตอน และยังสอดคล้องเทคนิคการตั้งคำถามไว้ทุกขั้นตอน ดังนี้คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ครูป้อนคำถามในลักษณะต่างๆ เพื่อให้นักเรียนดึงความรู้จากประสบการณ์ออกมาใช้ตอบคำถาม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ ครูตั้งคำถามนำไว้ก่อนจะเริ่มสอน แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและนอกห้องเรียน จากหนังสือและอินเทอร์เน็ต ตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 การศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ครูกระตุ้นนักเรียนโดยใช้คำถามใหม่ แล้วให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจ ขั้นนี้ครูจะให้เวลากับนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ที่มีอยู่ของนักเรียนเอง ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อตรวจสอบความรู้จากสิ่งที่เรียนรู้มา และยังเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ของเพื่อนในกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นการสรุปความรู้จากกลุ่มทั้งหมดเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ/การแสดงผลงาน นักเรียนนำความรู้มาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่างๆ และนำเสนอผลงาน และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ เป็นการนำความรู้จากที่เรียนนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจากกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้นตอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ ตามแนวคิด 5 ประสาน จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภูมิศาสตร์ของนักเรียนสูงขึ้น

อีกทั้งการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม มีลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เอื้อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นตัวขับเคลื่อนการเรียนรู้ โดยการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ จากแหล่งความรู้ต่างๆ เกิดการศึกษาและทำความเข้าใจในข้อมูลจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ นำความรู้ใหม่ที่เกิดมาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มีอยู่ เกิดการถ่ายโอนความรู้ และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันขึ้นในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม และนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ สร้างสรรค์ผลงานหรือชิ้นงาน เกิดการ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม เกิดการแบ่งงานกัน รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มจนทำให้งานสำเร็จ
ลุล่วง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2551, น.284) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ
ชิปปาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่จัดการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมใน
กิจกรรมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับ
ข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ๆ เข้ามา และมีโอกาสได้ใช้กระบวนการ ทางสติปัญญาของตนในการกลั่นกรองข้อมูล
เชื่อมโยงข้อมูลกับความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง กระบวนการสร้าง
ความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง อันจะส่งผลต่อความเข้าใจที่คงทนต่อความรู้นั้น
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกรัตน์ นาครชตะอมร (2549, น.114) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยรูปแบบชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งปรากฏว่า การจัดการเรียนรู้
โดยใช้รูปแบบชิปปาทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เช่น ในการค้นคว้า การทำงานกับเพื่อน การ
สร้างความรู้ด้วยตนเอง การแสดงผลงานที่สร้างความพอใจให้นักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตยา
ศรีอินแก้ว (2551, น.63) ที่ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และ
วัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งปรากฏว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาเป็นการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ ที่มีความหมายต่อตนเอง และสามารถพัฒนา
ศักยภาพของตนเองขึ้นเรื่อยๆ ผู้เรียนได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุด
อินเทอร์เน็ต รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละคนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและร่วมมือกัน
ทำงานให้สำเร็จ รู้จักเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวิตรี ยัมช้อย (2548, น.129)
ที่ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และ
ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) กับวิธี
สอนแบบปกติ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปากับวิธีการสอน
แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาใช้
หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการ
เรียนรู้ โดยเริ่มจากขั้นที่ 1 ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม/ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ใหม่เป็นการตรวจสอบ
ความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ขั้นที่ 2 ผู้สอนกระตุ้นและร่วมกันกับผู้เรียนกำหนดปัญหาทางสิ่งแวดล้อม เป็น
การกระตุ้น/เร้าให้นักเรียนเกิดข้อสงสัย ข้อคำถามในขณะที่เรียนเพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นปัญหาทางสังคม และ
สิ่งแวดล้อม ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายด้วยตนเอง จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต
วารสาร หนังสือพิมพ์ ชุมชน รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ การเข้าชมนิทรรศการ การถามผู้รู้ ฯลฯ ขั้นที่ 4 ขั้น
ผู้เรียนสร้างความรู้โดยใช้กระบวนการคิดเป็นวิธีการสร้างความรู้โดยฝึกให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ
เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการประเมินข้อมูล ทักษะการตีความ ทักษะ
การสังเคราะห์ และทักษะการสรุป ลงความเห็น ขั้นที่ 5 ขั้นผู้เรียนนำเสนอข้อมูลแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ
เป็นการนำข้อมูลความรู้ที่รวบรวมไว้มาแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจเป็นการขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้
กว้างขึ้น ขั้นที่ 6 ขั้นผู้เรียนสรุปแสดงผลงานและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ เป็นการประมวลความรู้ทั้งหมด
และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนจากกิจกรรมต่างๆ เช่น นักเรียนได้เรียนรู้อะไร รู้ได้อย่างไร ทำอย่างไร

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ทำด้วยวิธีอะไร ฯลฯ และขั้นที่ 7 ขั้นผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้จะช่วยให้แก่นักเรียนเกิดการเรียน

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ ชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการคิด โดยใช้คำถามในการกระตุ้นให้เกิดการคิด โดยสอดแทรกคำถามให้เกิดการคิดวิเคราะห์ในขั้นการสอนในแต่ละขั้นการเรียนรู้ โดยเฉพาะการวิเคราะห์ความสำคัญเป็นการวิเคราะห์ที่มีความหมายมากที่สุดเนื่องจากได้มีการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในขั้นที่ 2 ขั้นการแสวงหาความรู้ เกิดทักษะในการเลือกแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ รองลงมาคือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เนื่องจากการจัดกิจกรรมในขั้นที่ 3 คือการศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลหรือความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม สุดท้ายคือ การวิเคราะห์หลักการ เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกการกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นสรุปและการจัดระเบียบความรู้ และขั้นการปฏิบัติหรือการนำเสนอผลงานซึ่งขั้นนี้ใช้เวลาค่อนข้างน้อย เพราะจำกัดในเรื่องของเวลา คือไม่สามารถที่จะให้นักเรียนนำเสนอผลงานได้ครบทุกกลุ่ม แต่สามารถให้นำเสนอ มีการซักถาม การอภิปราย ตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลวษา ปิยะนฤพัทธ (2551, น.93) ที่ศึกษาผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการชิปปา ซึ่งปรากฏว่านักเรียนเตรียมทหารมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความสำคัญมากที่สุด คือร้อยละ 81.91 เนื่องจากการวิเคราะห์ความสำคัญนั้นนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกและปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอนจนเกิดทักษะและความชำนาญ รองลงมาคือการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ร้อยละ 78.00 ซึ่งนักเรียนได้ฝึกการเชื่อมโยงโดยเฉพาะข้อมูลเดิมกับข้อมูลใหม่ ทำให้เกิดทักษะมากขึ้น และการคิดวิเคราะห์ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือการวิเคราะห์หลักการร้อยละ 56.50 เนื่องจากใช้เวลาในกิจกรรมค่อนข้างน้อย ทำให้นักเรียนไม่สามารถสร้างแนวคิดหรือหาหลักการความรู้ที่มีอยู่ได้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยอันดับที่ 1 คือด้านสาระการเรียนรู้ อันดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ อันดับที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความพึงพอใจมากที่สุด ลำดับที่ 1 คือ นักเรียนชอบการศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล แสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพราะเป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มากับความรู้เดิมที่มีอยู่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะเด่นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่หลากหลายโดยเฉพาะการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีอื่นๆ ที่ทันสมัย เพราะส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ ยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร และอาจเนื่องมาจากความรู้ที่นักเรียนแสวงหาได้นั้นสอดคล้องและเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่ เมื่อครูจัดการเรียนรู้ที่ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมนั้นเป็นการรื้อฟื้นความทรงจำของนักเรียนทำให้ประสบการณ์เก่ามีคุณค่าขึ้นมา เพิ่มความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2548, น.17) ที่กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆอย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างกว้างขวางและส่งเสริมการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ กิจกรรมนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของของ ชลวษา ปิยะนฤพัทธ (2551, น.94) ที่ศึกษาผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการชิปปา ซึ่งปรากฏว่านักเรียนเตรียมทหารมีพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักชิปปาอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอน ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้ ฝึกกระบวนการคิด แสดงความคิดเห็น และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นในทางที่สร้างสรรค์ รู้จักการทำงานร่วมกันและสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้น ความพึงพอใจมากที่สุด อันดับ 2 คือ นักเรียนชอบสาระภูมิศาสตร์เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและเนื้อหาไม่ยากจนเกินไป และนักเรียนชอบสื่อการสอนเพราะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาภูมิศาสตร์มากขึ้น อาจเนื่องมาจาก สาระภูมิศาสตร์เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและไม่ได้ยากเกินความสามารถของนักเรียน และเนื่องจากครูใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งแผนที่ลักษณะต่างๆ ลูกโลก ลูกโลกพุดได้ สารคดี Power point google earth บัตรภาพ บัตรคำ ใบความรู้ ใบงาน ฯลฯ ซึ่งช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากจึงทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาภูมิศาสตร์ จนทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นจึงทำให้นักเรียนชอบในสาระภูมิศาสตร์ และยังสอดคล้องกับซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กนกวิช นาครัชตะอมร (2549, น.115) ที่ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยรูปแบบชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปาในภาพรวมระดับมาก โดยเฉพาะบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง สนุกสนานกับการเรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น เพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปาใช้หลัก 5 ประสานและพึงพอใจมากเป็นอันดับ 3 คือนักเรียนชอบในการทำงานกลุ่มเพราะกลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกลุ่มยังช่วยตรวจสอบความรู้ความเข้าใจให้นักเรียน เนื่องจากการทำงานกลุ่มทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของสมาชิกในกลุ่ม การอยู่ร่วมกัน การปรับตัว และกลุ่มนี้เองก็เป็นเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิก

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญ โดยครูผู้สอนพยายามจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียน คิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามนั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า และมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่คุ้นเคยกับการจัดรูปแบบการเรียนรู้ เช่น การค้นคว้าด้วยตนเอง การทำงานกลุ่ม และการ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจในหลักการ และขั้นตอนในการเรียนรู้ให้เข้าใจเป็นอย่างดี จึงจะสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาของผู้วิจัยนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อการเรียนรู้คือระยะเวลาที่ค่อนข้างน้อย เพราะรูปแบบชิปปาประกอบด้วย 7 ขั้นตอนการเรียนรู้ และ 5 หลักการ บางครั้งไม่สามารถทำงานในเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นจึงต้องให้ผู้เรียนนำกลับไปทำเป็นการบ้านเพื่อทบทวนความรู้และให้ส่งชิ้นงานในคาบถัดไป หรือส่งในระยะเวลาที่ครูกำหนด

3. การใช้คำถามในการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน ควรต้องใช้คำถามจากง่ายไปหายาก คำถามก็ควรเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการหาคำตอบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามไปใช้ในกลุ่มสาระสังคมในสาระอื่นๆ เช่น สาระศาสนาฯ , สาระหน้าที่พลเมืองฯ , สาระเศรษฐศาสตร์ , สาระประวัติศาสตร์ หรือนำไปใช้ในระดับชั้นอื่นๆ หรือปรับไปใช้ในกลุ่มสาระอื่นๆ

2. ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามไปใช้ในการศึกษาด้านอื่นๆ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่มีต่อกลุ่มสาระสังคม

3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ทักษะทางสังคม เนื่องจากกิจกรรมต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปามุ่งพัฒนาปฏิสัมพันธ์กัน การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

กนกรัตน์ นาครีษตะอมร. (2549). การพัฒนาผลการเรียนรู้เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยรูปแบบชิปปาสำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬารัฐ.

ชลวษา ปิยะนฤพัทธ. (2551). การศึกษาผลการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่องเศรษฐศาสตร์

ในชีวิตประจำวันของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักการชิปปา.

(วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แจมมณี. (2548). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ทิตนา แจมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 5).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา ศรีอินแก้ว. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต).

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

โรงเรียนวัดโพธาราม. (2554).รายงานผลการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนวัดโพธาราม. สงขลา:โรงเรียนวัดโพธาราม.

วิทวัฒน์ ขัดติยะมาน และอมลวรรณ วีระธรรมโม.(2549) .การสอนเพื่อพัฒนาการคิด .สงขลา :

เทมการพิมพ์สงขลา.

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์ (2549) 29 เทคนิคเรียนรู้แบบร่วมมือ . กรุงเทพฯ : ธารอักษร.

สาวิตรี ยิ้มช้อย. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ

วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบ โมเดลชิปปา

(CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติ.(วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา :

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ .(2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาพการพิมพ์.

